

[Agerschou]

slutningen, men forsøger at finde praktiske og decentrale løsninger på gennemførelsen af dem.

Udgangspunktet er, at personer, der generes af tobaksrygning, skal have ret til at være fri for passiv rygning. Vi mener selv, at vores forslag er udformet på en måde, så der skulle være et flertal i Folketinget, der vil gøre noget ved problemet.

Der foreligger altså to lovforslag, og sundhedsministeren har nu fremsat et tredje bud på, hvordan vi gør noget ved det, nemlig en aftale med statslige og kommunale institutioner. Det forsøg har vi såmænd ikke noget imod at sundhedsministeren gør, vi vil kun have en diskussion i Sundhedsudvalget om indholdet af de aftaler, sundhedsministeren vil forsøge at gennemføre. Men vi vil godt med det samme tilkendegive, at hvis dette forsøg ikke lykkes, så er vi parat til en eller anden form for lovgivning.

Kirsten Lee (RV):

Lovforslaget om sikring af røgfri miljøer er miljøpolitik i bredeste forstand. Enhver trussel mod miljøet er i sidste instans en trussel mod den menneskelige sundhed. Alle taler om forebyggelse, også regeringen; nu er det på tide, at der gøres noget effektivt. Hensigtserklæringer rækker ikke, det er der ikke nogen der bliver sundere af, og det er jeg glad for at Socialdemokratiets ordførere også har forståelse for.

Om oplysningens virkning kan man forvisse sig, når man under de store debatter her i salen kigger ud til højre, hvor rygerne står; det er ikke uoplyste mennesker, der står derude.

Tobak er sundhedsfarligt. Tusinder dør hvert år her i landet som følge af tobakkens skadevirkninger. Bedst kendt blandt de sygdomme, som tobak forvolder, er kræftsygdommene. Det drejer sig om kræft i mundhulen, i lungerne og i blæren især. Dertil er tobak medvirkende til udvikling af åreforkalkning og kroniske lungesygdomme.

Passiv rygning er også farlig. Mere end 100 mennesker dør hvert år af lungekræft som følge af passiv rygning. Det ufødte barn påtvinges hyppigt rollen som passiv ryger. Prisen er en lavere fødselsvægt. I sundhedsmæssig sammenhæng er det blandt børn med lav fødselsvægt, at den største rekruttering til handicapgrupperne foregår. Der er desuden beskrevet øget abortryghed som følge af moderens tobaksrygning.

Passivt rygende spædbørn, der lever i hjem, hvor forældrene ryger, har større tilbøjelighed til at få luftvejsinfektioner, har altså større sygelighed end småbørn i ikkerygerhjem.

For passivrygerne er der dertil de umiddelbare gener i form af irritation af slimhinderne i øjne, næse og svælg, og det er ubehageligt.

De sundhedsøkonomiske omkostninger ved befolkningens tobaksforbrug er massive. Det er vort ansvar som politikere at sørge for, at vi får gennemført langsigtede foranstaltninger med det mål at nedsætte dødeligheden og sygeligheden som følge af vort tobaksforbrug, og den bedste forebyggelse er at nedsætte befolkningens totale forbrug.

Vedtagelsen af Det Radikale Venstres forslag om røgfri miljøer kan være medvirkende til, at vi som nation er med til at leve op til WHO's sundhedsmæssige mål, nemlig at nedsætte dødeligheden af kræftsygdomme væsentligt inden år 2000, og det er på tide, vi kommer i gang.

Det forslag til sikring af røgfri miljøer, som SF her har fremsat, må vel betragtes som aflad bl.a. af hr. Leif Hermann, som stemte imod Det Radikale Venstres forslag i foråret, og vi er da glade for, at SF ser nødvendigheden af aflad.

SF's forslag finder vi bureaukratisk. Hvorfor i alverden skal vi belaste vore udmærkede embedslæger med flere administrative opgaver, med at rende rundt og registrere, hvordan forskellige lokaler i et amt indretter sig med henblik på rygning?

Vi mener ikke, vi skal have alle mulige arbejdspladser til at ofre penge, tid og energi på at ændre indretninger. Vort eget forslag er enklere. Vi kan ikke se, SF's forslag er mere praktisk og mere decentralt. Det er blot mere bureaukratisk, og vi kan ikke anbefale det.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det Radikale Venstre har igen fremsat lovforslag om sikring af røgfri miljøer og mærkning af tobaksvarer.

De, der var med i sidste samling, vil vide, at Det Radikale Venstre ønskede et stærkere forslag end det, der nu er fremsat, men vi mener, at sagen er så alvorlig, at vi må tage ethvert skridt, der går i den rigtige retning, og det er baggrunden for den nuværende formulering af § 2, stk. 2, og § 3. Sagen er jo, at det ikke blot er dem, der selv er parat til at løbe en risiko med tobaksryg-